KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 22.7.2019 r.
COM(2019) 341 final

2019/0156 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Komitetu UPG, ustanowionego na mocy Wstępnej umowy o partnerstwie gospodarczym między Ghaną, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, odnośnie do przyjęcia Protokołu nr 1 dotyczącego definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Komitetu UPG, ustanowionego na mocy Wstępnej umowy o partnerstwie gospodarczym między Ghaną, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, odnośnie do planowanego przyjęcia Protokołu nr 1 do Umowy dotyczącego definicji pojęcia „produkty pochodzące" oraz metod współpracy administracyjnej.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Wstępna umowa o partnerstwie gospodarczym między Ghaną, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony.

Wstępna umowa o partnerstwie gospodarczym między Ghaną, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony („Umowa") została podpisana przez Unię Europejską („UE") w dniu 28 lipca 2016 r.[1] i jest tymczasowo stosowana od dnia 15 grudnia 2016 r.

Umowa ma na celu: a) umożliwienie Stronie ghańskiej korzystania z rozszerzonego dostępu do rynku przyznanego przez UE; b) wspieranie zrównoważonego rozwoju gospodarczego Ghany i zwiększanie stopniowej integracji tego kraju z gospodarką światową; c) utworzenie strefy wolnego handlu między Unią Europejską a Ghaną na zasadzie obopólnego interesu przez stopniową liberalizację handlu w sposób zgodny z obowiązującymi zasadami Światowej Organizacji Handlu oraz zasadą asymetrii, z uwzględnieniem szczególnych potrzeb Ghany i jej ograniczeń zdolności w zakresie poziomów i terminu realizacji zobowiązań; d) ustanowienie odpowiednich procedur rozstrzygania sporów; oraz e) dokonanie odpowiednich ustaleń instytucjonalnych.

2.2. Komitet UPG

Komitet UPG jest organem ustanowionym zgodnie z art. 73 Umowy. Składa się on z przedstawicieli UE i Ghany (Stron); współprzewodniczą mu przedstawiciel UE oraz przedstawiciel Ghany. Komitet UPG przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.

Komitet UPG zajmuje się wszelkimi sprawami niezbędnymi do wykonania Umowy, w tym współpracą na rzecz rozwoju. Wykonując swoje funkcje, Komitet UPG może: a) tworzyć i nadzorować wszelkie komitety lub organy specjalne niezbędne do wykonania Umowy; b) zbierać się w dowolnym terminie uzgodnionym przez Strony; c) rozważać wszelkie kwestie w ramach przedmiotowej Umowy i podejmować właściwe działania celem wypełnienia swoich funkcji; d) podejmować decyzje lub wydawać zalecenia w przypadkach przewidzianych w Umowie; oraz e) przyjmować poprawki do Umowy.

W stosownych przypadkach Komitet UPG może przeprowadzić przegląd Umowy, jej wykonania, stosowania i skuteczności oraz przedstawić Stronom odpowiednie zalecenia w celu jej zmiany.

[1] Decyzja Rady (UE) 2016/1850 z dnia 21 listopada 2008 r. w sprawie podpisania i tymczasowego stosowania Wstępnej umowy o partnerstwie gospodarczym między Ghaną, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony (Dz.U. L 287 z 21.10.2016, s. 1).

2.3. Planowany akt Komitetu

Na następnym posiedzeniu, które ma odbyć się w 2019 r., Komitet UPG ma przyjąć decyzję w sprawie przyjęcia Protokołu nr 1 do Umowy dotyczącego definicji pojęcia „produkty pochodzące" oraz metod współpracy administracyjnej, uzgodnionego przez Strony na poziomie technicznym w marcu 2019 r. („planowany akt").

Celem planowanego aktu jest ustanowienie wspólnego i wzajemnego systemu dotyczącego reguł pochodzenia.

Umowa weszła w życie bez takiego wspólnego i wzajemnego systemu dotyczącego reguł pochodzenia. W art. 14 Umowy zobowiązuje się Strony do ustanowienia takiego systemu „na podstawie reguł pochodzenia określonych w umowie z Kotonu oraz przewidującego usprawnienia, biorąc pod uwagę cele rozwoju Ghany". Ten nowy system zostanie włączony do zakresu Umowy decyzją Komitetu UPG. W przypadku braku takiego systemu przepisy dotyczące reguł pochodzenia zawarte w załączniku II do rozporządzenia (UE) 2016/1076[2] („rozporządzenie w sprawie dostępu do rynku") mają zastosowanie do wywozu z Ghany do Unii Europejskiej.

3. STANOWISKO, JAKIE NALEŻY ZAJĄĆ W IMIENIU UNII

W marcu 2019 r. Strony uzgodniły na poziomie technicznym tekst Protokołu nr 1 do Umowy dotyczącego definicji pojęcia „produkty pochodzące" oraz metod współpracy administracyjnej. Uzgodniony protokół nr 1 opiera się na zawartym, choć jeszcze nie obowiązującym, Protokole nr 1 do Umowy o partnerstwie gospodarczym między państwami Afryki Zachodniej, Wspólnotą Gospodarczą Państw Afryki Zachodniej (ECOWAS) i Zachodnioafrykańską Unią Gospodarczą i Walutową (UEMOA), z jednej strony, a Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony[3]. U podstaw tej Umowy leży umowa z Kotonu. W uzgodnionym protokole 1 wprowadza się szereg modyfikacji, które mają odzwierciedlać ostatnie zmiany w zakresie reguł pochodzenia, w tym zmiany uwzględnione w najnowszych zawartych protokołach dotyczących reguł pochodzenia w ramach umów o partnerstwie gospodarczym z grupą państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP).

Główne wprowadzone istotne zmiany są następujące:

- zastąpienie art. 15 „Transport bezpośredni" artykułem zatytułowanym „Niewprowadzanie zmian" w celu zapewnienia podmiotom gospodarczym większej elastyczności w odniesieniu do dowodów przedstawianych organom celnym kraju przywozu, w przypadku gdy przeładunek lub składowanie celne towarów pochodzących następuje w państwie trzecim;
- wprowadzenie większej elastyczności w odniesieniu do podmiotów gospodarczych w zakresie przestrzegania zasad dotyczących dowodów pochodzenia poprzez umożliwienie zarejestrowanym eksporterom wystawiania deklaracji pochodzenia na dokumentach handlowych („oświadczenie własne") (art. 17 i „nowy" art. 21). Ghana skorzysta z 3-letniego okresu przejściowego na wdrożenie oświadczeń własnych.
- usunięcie nieaktualnych przepisów:

[2] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1076 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie stosowania uzgodnień dotyczących produktów pochodzących z niektórych państw wchodzących w skład grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) przewidzianych w umowach ustanawiających lub prowadzących do ustanowienia umów o partnerstwie gospodarczym (Dz.U. L 185 z 8.7.2016, s. 1–191).

[3] ST 13370 2014 ADD 1, z dnia 3 grudnia 2014 r.

- art. 3 ust. 2 lit. d) i art. 3 ust. 3 dotyczące wymagań w zakresie załogi w odniesieniu do następujących definicji: „ich statki” i „ich statki przetwórnie”;
- art. 7 ust. 4, art. 21, art. 40, art. 41 ust. 5 oraz załącznik IX do protokołu;

- umożliwienie regionalnej kumulacji pochodzenia z innymi państwami Afryki Zachodniej, które korzystają z bezcłowego i bezkontyngentowego dostępu do UE;
- odstępstwo dotyczące tuńczyka konserwowanego i filetów z tuńczyka przyznane na okres 1 roku (art. 41 ust. 9);
- uaktualnienia załącznika II: wprowadzenie pozycji HS 293980 – alkaloidów pochodzenia innego niż roślinne; bardziej elastyczne zasady w odniesieniu do HS 2402 – cygar z tytoniu i ex 2403 – tytoniu do palenia; zaktualizowany opis HS ex 3002.

Proponowany protokół nr 1 dotyczący reguł pochodzenia przewiduje dalsze uproszczenie niektórych reguł pochodzenia i ich większą elastyczność oraz sprzyja zrównoważonemu rozwojowi gospodarczemu Strony ghańskiej i integracji regionalnej z uwagi na korzystne zasady dotyczące kumulacji.

Planowany akt umożliwiłby zastąpienie obecnych reguł pochodzenia mających zastosowanie do wywozu z Ghany do Unii Europejskiej, określonych w rozporządzeniu w sprawie dostępu do rynku, bardziej korzystnym i wzajemnym systemem.

Proponowana decyzja jest zgodna z obowiązkami UE wynikającymi z postanowień Umowy.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

W art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przewidziano przyjmowanie decyzji ustalających „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „akty mające skutki prawne” obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które na mocy prawa międzynarodowego nie są wiążące, ale „mogą w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”[4].

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Akt, który Komitet ma przyjąć, stanowi akt mający skutki prawne. Planowany akt będzie wiążący na mocy prawa międzynarodowego zgodnie z art. 14 Umowy.

Planowany akt nie uzupełnia ani nie zmienia ram instytucjonalnych Umowy.

W związku z tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

[4] Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r. w sprawie C-399/12 Niemcy przeciwko Radzie, pkt 61–64.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE zależy przede wszystkim od celu i treści planowanego aktu, w którego kwestii ma zostać zajęte stanowisko w imieniu Unii. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie pomocniczy charakter, decyzja przyjęta na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, tj. podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Główny cel i treść planowanego aktu odnoszą się do wspólnej polityki handlowej.

Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 207 TFUE.

4.3. Podsumowanie

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 207 TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

5. PUBLIKACJA PLANOWANEGO AKTU

Ponieważ akt Komitetu UPG będzie skutkował przyjęciem Protokołu nr 1 dotyczącego definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej do Wstępnej umowy o partnerstwie gospodarczym między Ghaną, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, akt ten po jego przyjęciu należy opublikować w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

2019/0156 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Komitetu UPG, ustanowionego na mocy Wstępnej umowy o partnerstwie gospodarczym między Ghaną, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, odnośnie do przyjęcia Protokołu nr 1 dotyczącego definicji pojęcia „produkty pochodzące" oraz metod współpracy administracyjnej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 3 i 4, w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Wstępna umowa o partnerstwie gospodarczym między Ghaną, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony („Umowa"), została podpisana w imieniu Unii w dniu 28 lipca 2016 r. zgodnie z decyzją Rady 2016/1850[5] i jest tymczasowo stosowana od dnia 15 grudnia 2016 r.

(2) Zgodnie z art. 14 Umowy Strony ustanawiają wspólny i wzajemny system dotyczący reguł pochodzenia. Ten nowy system stanie się integralną częścią Umowy na mocy decyzji Komitetu UPG.

(3) Na swoim dorocznym posiedzeniu w 2019 r. Komitet UPG ma przyjąć decyzję w sprawie Protokołu nr 1 do Umowy dotyczącego definicji pojęcia „produkty pochodzące" oraz metod współpracy administracyjnej.

(4) Należy ustalić stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii na następnym posiedzeniu Komitetu UPG, gdyż przedmiotowa decyzja będzie wiążąca dla Unii.

(5) Uzgodniony protokół uwzględnia ostatnie zmiany w celu zapewnienia bardziej elastycznych i prostszych reguł pochodzenia mających na celu ułatwienie podmiotom gospodarczym wymiany handlowej oraz optymalizację wykorzystania preferencyjnego traktowania przewidzianego w Umowie,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej na dorocznym przewidzianym w 2019 r. posiedzeniu Komitetu UPG, ustanowionego na mocy Wstępnej umowy o partnerstwie gospodarczym między Ghaną, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, odnośnie do przyjęcia decyzji Komitetu

[5] Decyzja Rady (UE) 2016/1850 z dnia 21 listopada 2008 r. w sprawie podpisania i tymczasowego stosowania Wstępnej umowy o partnerstwie gospodarczym między Ghaną, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony (Dz.U. L 287 z 21.10.2016, s. 1).

UPG w sprawie Protokołu nr 1 dotyczącego definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej, opiera się na projekcie decyzji Komitetu UPG załączonym do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący